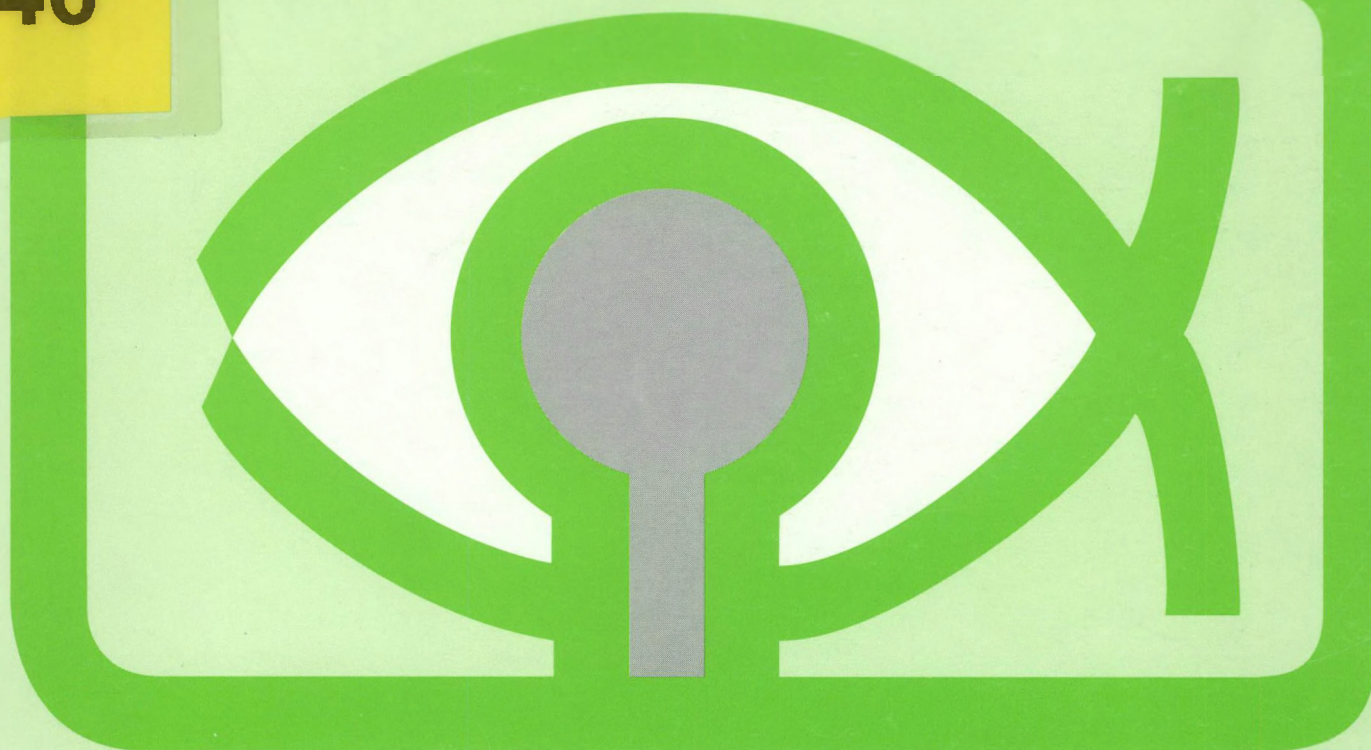

46

JAARVERSLAG 1989-1990

ZEEVISSERISCHOOLO
VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
KNOKKE-HEIST

G

212774

Opvoeden, opleiden, kansen creëren om jonge mensen te laten uitgroeien naar mensen die aan hun leven zin geven, is een opdracht geworden die veel energie van de leraars vergt. De taak blijft realiseerbaar mits er ook een intense vorm van medewerking van de ouders, de overheid en het bedrijf kan bekomen worden.

Wij stellen vast dat de gemiddelde leeftijd van de bemanning op de Zeebrugse vissersvaartuigen zeer jong is en dat op zeer jonge schouders een zware verantwoordelijkheid gelegd wordt, dit naar waarde van mensenlevens en geïnvesteerd kapitaal. Het zeevisserijonderwijs zal een onderwijs blijven dat een opleiding moet geven voor een industrie, die hoogtechnologisch is maar beperkt is in capaciteit aan vaartuigen en bemanning. Men moet geen vissers opleiden die nadien werkloos zijn; het is beter in een polyvalente opleiding te voorzien.

Bijzonder aan ons zeevisserijonderwijs is de zorg en kommer om ook schoolzwakke kinderen een kans te geven. De inzet van mijn collega's is waardevol. Leerlingen die in andere scholen gedemotiveerd zouden geraken, krijgen juist bij ons door de kleinschaligheid en de aandacht, een kans om te slagen in het leven en aldus de zeevisserij die mensen te bezorgen die het beroep lief hebben.

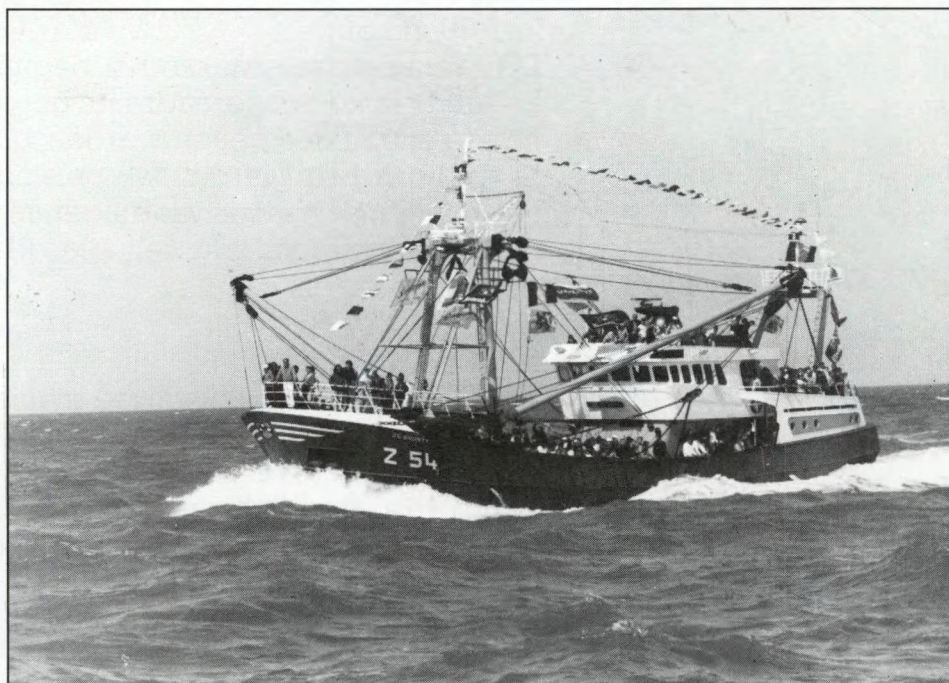
Wij vragen aan onderwijsminister Daniël Coens, die tot onze regio behoort, speciale zorg te blijven besteden aan het zeevisserijonderwijs en niet toe te geven aan vergelijkingen waarbij franken tegenover leerlingen geplaatst worden. Bepaalde oplei-

dingen zullen altijd meer financiële inspanningen vragen omdat de verantwoordelijkheid die volgt zeer groot is. Het was een zeer goed jaar. Stelselmatig worden de herstellingswerken aan de gebouwen verder uitgevoerd. De plannen voor de nieuwbouw liggen klaar. De school heeft veel aandacht gekregen tijdens diverse tentoonstellingen, televisieprogramma op RTBF en verschillende bezoeken van groepen aan de school. Het schooljaar is geslaagd. Mijn dank gaat naar de ouders en het bedrijf voor hun medewerking, naar de reder en bemanning van de 0.29 "Broodwinner". Eveneens dank ik de overheid die de mogelijkheid biedt te kunnen praten over onze moeilijkheden en faciliteiten, verder dank ik de collega's voor de loyale medewerking en het personeel dat de werking materieel op punt houdt. Er is nu het verlangen dat ook het komende schooljaar met evenveel arbeidsvreugde kan aangevat worden.

J. De Vocht

Een prettige vakantie.

Z.54 De Bounty

Gevaren uit St-Nazaire maandag 19.3.90 om 7.15 uur. De visserij onder normale omstandigheden bedreven tot donderdag 22.3.90 om 17.30 uur.

22.3.90, 17.30 uur.

De rubberboot van de patrouilleboot TRIDENT komt langsij. Geen problemen, gewone visserijcontrole. De officier die aan boord komt stelt ons echter op de hoogte van de gebeurtenissen tussen Belgische en Franse vissers op maandag 19.3.90 en dinsdag 20.3.90. Hij vraagt ons of we problemen hebben gehad met Franse vissers. Wij hadden nog geen problemen gehad. Alles is in orde en de inspecteurs verlaten het schip.

22.3.90, 19 uur.

De rubberboot van de Trident komt opnieuw twee man afzetten. Zij gaven ons de raad om de netten op te halen en weg te varen naar een andere visserijzone. Dit wegens het uitvaren van verschillende Franse trawlers uit verschillende Franse havens, ondermeer uit Brest, Lorient, Concarneau, St-Nazaire, Ile d'Yeu en misschien nog andere havens. De bedoeling van de Franse vissers was om ons met vissen te doen stoppen.

Om problemen te vermijden moesten wij dus zo snel mogelijk weggeraken.

Ik wilde eerst in contact komen met de Rederscentrale of iemand van de visserijdienst in België, tevergeefs echter daar ik Oostende radio niet meer kon bereiken. Aan de officieren van de Trident vroeg ik ook om eventueel een telefoongesprek te kunnen maken, dit leek wel mogelijk maar het kwam er niet van.

De gendarmes verlieten ons intussen opnieuw en wij bleven voortvissen in afwachting van een contact met België.

Tenslotte waren we met alles in orde en hadden het recht om daar te vissen.

22.3.90, 20 uur.

De Franse vissersvaartuigen beginnen aan te komen.

21 uur. Ik vond het geraadzaam om de netten op te halen en binnen te zetten. De netten werden binnengehaald en terwijl we lagen te drijven werden we omsingeld door 5 à 6 vaartuigen. Er kwamen nog meer vaartuigen in de omgeving liggen. Ik liet de bemanning ondertussen alles klaarmaken om de visboelen binnen te zetten.

22.3.90, 21.30 uur.

De Trident laat opnieuw twee man afzetten. Zij melden ons dat de Franse vissers willen dat we uit vrije wil meegaan naar St.-Nazaire.

Wij worden verplicht om naar St.-Nazaire te varen. Dit is een order vanuit Parijs door de regering gegeven en door de Admiraliteit van de Westkust.

22.3.90, 22.15 uur.

Er wordt gestart en wij volgen de Trident die voor ons uit loopt met een snelheid van ± 6 km. Er zijn nu zo'n dertigtal Franse vissersvaartuigen rond ons. Bij ons zijn de twee gendarmes gebleven, dit voor assistentie (op hun voorstel).

Er wordt mij verteld dat de meeste Franse vissers dronken zijn, er wordt veel geroepen en obscene gebaren gemaakt.

Wij hebben onze bokken gevierd, dit om te vermijden dat ze te dicht zouden komen om zo eventueel op het schip te geraken.

Om 23.10 uur was er een incident met de ALPHEE, een klein vissersvaartuig. Hij voer dicht langs onze stb-zijde, op enkele meters, waardoor hij met zijn achtermast en antennes op de brug onder onze achterbrug raakt. De schipper van het vaartuig minderde vaart en stuurde in paniek waarschijnlijk van ons weg waardoor zijn achtermast afbrak en alles op de brug werd weggetrokken. Wij vaarden constant met dezelfde snelheid verder en hadden van dit voorval geen schade. Er was een ogenblik paniek in de UHF maar de gendarmes konden uitleggen dat het een ongeluk was en dat de schuld bij de schipper van het andere vaartuig lag. Na ons opgelopen te hebben was hij veel te dicht bij ons gekomen. Wij waren nu nog zo'n dertig mijl SW van St.-Nazaire en mochten onze snelheid opvoeren tot ongeveer 8 km. Ik vond het beter, naarmate we de kust naderden, om onze schijnwerpers uit te doen, dit om beter nachtzicht te hebben. Ik had al enkele lichten gedoofd. Toen ik de verlichting op het achterschip uitdeed, was er grote paniek, dit was om 23.50 uur. Er werd geschreeuwd in de UHF dat we moesten stoppen. De gendarmes zeiden me te stoppen en ik minderde vaart en schakelde de schroef uit.

De Trident verwittigde ons dat er een vuurwapen op ons gericht was en op dat ogenblik klonken er 2 à 3 schoten, een of twee ervan zijn op het achterdek ingeslagen. We waren met vier personen op de brug, twee gendarmes, Wilfried Soreyn en mezelf, we moesten ons bukken.

Ik heb de naam van het schip in kwestie kunnen opschrijven de "RORQUARL". De schutter mikte op de brug, ik was daar ooggetuige van. We moesten ook hard achteruitslaan daar ze wilden dat we onmiddellijk gestopt lagen. Verschillende boten kwamen snel naderbij om trossen en ander touwwerk voor onze boeg te gooien, om zo onze schroef te blokkeren.

De vissers dachten dat we wilden vluchten en raakten in paniek. Om verdere incidenten te vermijden en om de Fransen een beetje te leiden is de schipper van de Confiance, schipper Laurent, bij ons aan boord gekomen. De Confiance is een schip van Lorient en was een van de vaartuigen die aan het meevaren waren naar St.-Nazaire. Deze schipper had nogal veel te zeggen, zijn standpunt was dat we absoluut naar St.-Nazaire moesten, hij had niets tegen ons persoonlijk maar alles tegen onze vismethode.

Ik heb ingestemd met de aanwezigheid van de Franse schipper om verdere incidenten te vermijden.

Met een snelheid van ± 5 km mochten we onze weg vervolgen. Later in de nacht mochten we opvoeren tot ± 8 km. De verlichting op voor- en achterdek moest aanblijven.

Gedurende de tijd dat we aan het varen waren naar St.-Nazaire heb ik ook gevraagd aan de gendarmes wat er zou gebeuren indien we op volle kracht zouden proberen te ontsnappen. De gendarmes vertelden me dat de vissers alles zouden doen om ons te stoppen en zelfs indien we zouden weggeraken zou de Trident en de andere patrouilleboot ons stoppen. Wij moesten dus naar St.-Nazaire. Dit was bevolen door de Franse regering. Zonder meer problemen waren we om 4.30 uur op 23.3.90 binnen de grote sluizen te St.-Nazaire afgemeerd.

Vanaf vrijdag 23.3.90 lagen we geblokkeerd te St.-Nazaire met de Trident langs zij en verschillende vissersvaartuigen rond ons. Op de kaai was er constant politiebewaking.

De twee sluizen waren door Franse vissersvaartuigen geblokkeerd. Deze blokkade heeft geduurd tot maandagavond om 22 uur (26.3.90). Hierna heeft de commandant van de Trident mij verteld dat er 's morgens (Di 27.3) een afgevaardigde van de regering zou komen om ons over de genomen beslissingen in te lichten. Dit was meneer Lescop van Affaires Maritime. Er werd mij verteld dat voorlopig (of voor altijd) geen enkele bokkenvisser in de Golf toegelaten was. Wij zijn met HW om 18 uur uit St.-Nazaire vertrokken. Daar we moesten wachten op HW, hebben we proces-verbaal laten opmaken door de nationale politie. Om klacht in te dienen tegen de Franse regering en de boot van waarop werd geschoten.

Met dit rapport wil ik klacht indienen tegen:

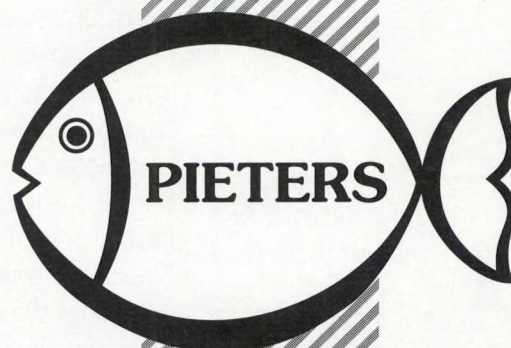
- De Franse overheid
- De genoemden (de vaartuigen van de blokkade inbegrepen)
- en allen die aan dit voorval hebben deelgenomen.

Hiermede wil ik ook schadevergoeding eisen voor economisch verlies en demobilisatie van het schip vanaf 22.3.90 om 17.30 uur tot 29.3.90 om 21 uur ook voor alle schade die uit dit voorval voortspuit.

Vrijdag 30.3.90,
Derudder Patrick.

PIETERS

uw visspecialist

**Kolvestraat 4
8000 Brugge
050/320.511**

ET **nv centrotherm**

Sanitair

Verwarming

Air-conditioning

**Monnikenwerve 8 - 8000 Brugge
Industriepark 'Blauwe Toren'
Tel. 050/31.78.38 of 31.83.66
Fax. 050/32.00.88**

DE VISSERIJSCHOOL VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP OP DE ZEEBRUGSE HAVENDAGEN IN HET CASINO TE KNOKKE-HEIST

De Zeebrugse havendagen gingen dit jaar op 7 en 8 oktober door in het Casino van Knokke-Heist.

Onze school kon uiteraard niet op een dergelijke manifestatie ontbreken. Met de dankbare steun van de firma I.N.E.S. konden we een prachtige stand uitbouwen met alle actuele navigatie-instrumenten.

Een doorlopende videovoorstelling over het opleidingsschip de 0.29 en reddingsoefeningen op de Noordzee, trokken veel publieke belangstelling.

Een opengetrokken reddingsvlot met daarin alle overlevingsmateriaal trok vooral de jongere bezoekers aan.

De volledige structuur van onze school en de te behalen brevetten waren op grote borden duidelijk en overzichtelijk tentoont gesteld, terwijl de machine-afdeling voor een overzichtelijke en didactische stand tekende.

De ruime belangstelling die wij tijdens deze dagen ondervonden, en de gelegde contacten, zijn zeker een stimulans om op de volgende uitgave nog beter te doen.

De "glasnost" kent een ontwikkeling die niet meer bij te houden is. Die glasnost is er ook in de visserij. Drie vertegenwoordigers van de visserij op de Russische Westkust met als voornaamste havens Tallinn, Riga, Klaipeda, Leningrad en Kaliningrad, brachten een bezoek aan de visserij te Zeebrugge, maar ook aan de Zeevisserijschool van het Gemeenschapsonderwijs.

De vernoemde havens beschikken over in totaal 808 visserijsschepen, wat meebrengt dat ongeveer een 100.000 mensen tewerkgesteld zijn in die sector.

Directeur Kasthirin Stanislav was uitermate tevreden dat hij kennis kon maken met het visserijonderwijs in de zeevisserijschool van het Gemeenschapsonderwijs.

De vertegenwoordigers, naast de directeur, ook de heer Vitaly Biryukov en mevrouw Ludmila Pogorelaja van het financieel departement, hadden vooral aandacht voor de programma's en vooral de algemene vorming. Ook de talenkennis van de leerlingen, op jeugdige leeftijd, weerhield hun aandacht. De Russen waren verwonderd over de jeugdige leeftijd waarop de leerlingen reeds kiezen voor een beroep.

De Russische delegatie heeft de wens geuit om tot een uitwisseling te komen met leerlingen en leraars uit de zeevisserij. De huidige openingen en ontspanning zijn voor hen een ideale gelegenheid en "we hebben van elkaar te leren", stelde Vitaly Biryukov.

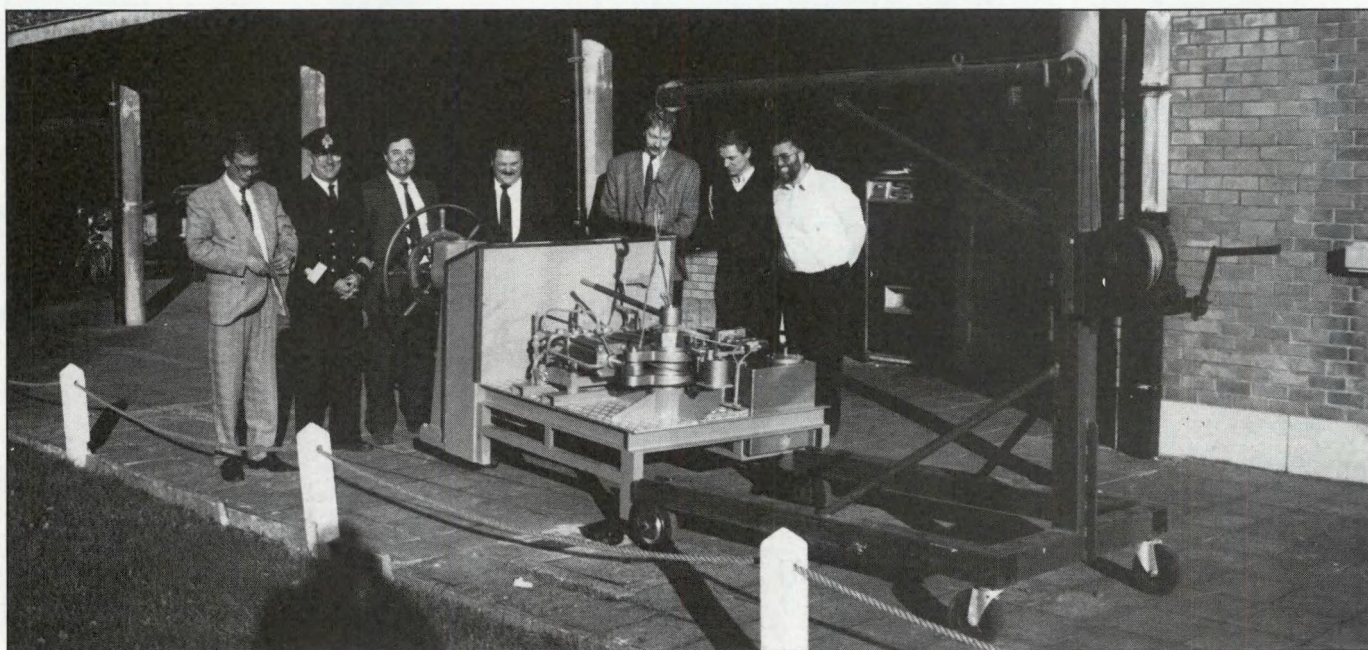
De delegatie kreeg de gelegenheid om een bezoek te brengen aan de navigatieklas, de lokalen praktijk dek en machine en de school in het algemeen.

Tijdens hun verblijf bezochten zij ook de 0.29, het opleidingsschip en het Koninklijk Werk Ibis. De Russen werden begeleid door Patrick Willens van Transworld Marine Agency en scheepsagent Fernand De Wispelaere. In de Zeevisserijschool te Heist werden zij verwelkomd door directeur Juul De Vocht.

DIDACTISCHE STUURMACHINE

Sinds half oktober heeft de school de beschikking over een didactische stuurmachine. De stuurmachine is aan de school geschonken door twee Nederlandse firma's met activiteiten in de Belgische visserij.

Het betreft de firma PADMOS STELLENDAM en de firma VAN VOORDEN PROMAC ZALTBOMMEL.

De beide bedrijven werden door Gilbert DERUDDER, reder van Z.54 aangesproken om deze didactische machine te verwezenlijken.

Piet PADMOS stelde het materiaal ter beschikking en PROMAC heeft het geheel samengebouwd.

De stuurmachine heeft volgende mogelijkheden:

1. Hydro-elektrisch sturen met elektrische bediening (joystick)
2. Hydro-elektrisch sturen met handbediende stuurklep
3. Hydraulisch handsturen met stuurrad (noodsturen in geval van een elektrisch defect)
4. Noodsturen met de helmstok (in geval van elektrisch en hydraulisch defect).

De mogelijkheden van deze stuurmachine voldoen aan de eisen zoals deze op de modern uitgeruste schepen gesteld worden.

Deze stuurmachine is zeker een zeer nuttige aanwinst voor onze school. Een stuk lesmateriaal welke zowel voor de machine- als voor de dekafdeling gebruikt kan worden.

Daarenboven is gebleken dat mits de nodige inspanningen er een zeer goede samenwerking tussen het bedrijfsleven en het onderwijs mogelijk is. Samenwerking waaruit alle betrokkenen profijt kunnen halen.

26 november 1989
Savels Johan.

Scheepswerven

DE GRAEVE

DE OUDSTE WERF
VAN DE KUST

NIEUWBOUW EN HERSTELLINGEN

AFDELING MECHANIKA

INBOUW VAN MOTOREN

ZANDSTRALEN en METALLISEREN

Werkplaats:

Zeegeulstraat 1 Zeebrugge

Bureel:

Heiststraat 217 Zeebrugge

Tel. werf 54.40.84 - Privé 54.48.37

BOUWEN

ELK TYPE

VISSERSVAARTUIG

(alle afmetingen)

N.V.

INES

**UW
SCHIPPER
BINNEN
HANDBEREIK**

Storno

440

MOBILOPHONE

ZEEBRUGGE:

Wandelaarstraat 1

050/54 47 55

OOSTENDE:

H. Baelskaai 17

059/32 34 01

De restauratiewerken, naar een ontwerp van de architecten Jozef en Wim Cattoor uit Heist, aan het hoofdgebouw van de Zeevisserijschool te Heist, werden toegewezen aan de gespecialiseerde firma Van Eygen uit Ieper. De werken zijn begonnen op 2 oktober en zullen 110 werkdagen in beslag nemen.

FAZEN

De restauratiewerken zullen in verschillende fazen uitgevoerd worden.

De eerste fase, waaraan nu gewerkt wordt, bestaat uit werken aan het torentje, de dakkapellen, ramen, dubbel glasramen, herstellen van het timmerwerk, vernieuwen van lood- en zinkwerk, bliksemafleiders, dakbedekking van het torentje, aanpassing van de elektriciteitsleidingen en het plaatsen van isolatie tussen de roosteringen.

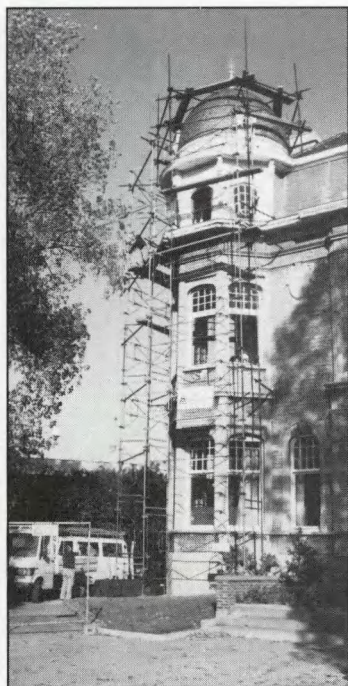
Ook het secretariaatsgebouw wordt gerestaureerd, omdat de erosie van zout en wind voor veel schade heeft gezorgd.

Met deze eerste fase is een bedrag gemoeid van 4.750.000 fr.

DE BOUWHEER

Het hoofdgebouw van de Zeevisserijschool in de groene omgeving is de blikvanger en staat bij de Heistenaars bekend als "t Kasteeltje".

De bouwheer was Gustaaf Dejonghe, geboren te Brugge op 1 maart 1888 en gehuwd met Julia Moeyaert uit Torhout. In 1914 moet Gustaaf voor vier jaar het land gaan verdedigen en bij zijn terugkeer in 1918 ziet hij voor het eerst zijn vierjarig zoontje Walter, één van zijn drie zonen.

Terug in het dagelijkse leven wordt het voor de bouwaannemer Dejonghe zeer druk. In de frontstreek was er veel vernield en hij specialiseerde zich in de heropbouw van grote boerderijen en heraanleggen van de wegen.

Ook langs de kuststrook was hij werkzaam en hij leerde zeer snel hoe men waterwerken moest aanpakken, zodat hij het vertrouwen kreeg van de opdrachtgevers. Bij het afbreken van bunkers werd Gustaaf zwaar gewond. Bij de afbraak gebruikte men springstof in een eerste fase. Hij was bij de genietroepen geweest en kon werken met springstoffen. Hij wilde zijn arbeiders tonen hoe men een trage lont aansteekt en hoeveel tijd men nog had om in dekking te gaan. Als hij de lont tot ontbranding bracht, loopt er iets mis want de lont is niet zo traag en het ganse pak explosieven ontplofte vooraleer Gustaaf Dejonghe zich bij zijn arbeiders kan voegen.

De knal was zo hevig dat hij tot in het water geslingerd werd, waar hij door Engelse soldaten, aan het oefenen met motorboten, werd opgepakt. In het hospitaal, waar hij 9 maanden zou verblijven, diende een verbrijzelde knieschijf verzorgd en moesten uit zijn ganse lichaam gruis en steentjes verwijderd worden. Men liet de steentjes dicht bij de hersenen zitten omdat een operatief ingrijpen te gevaarlijk zou zijn.

"Ondanks zijn stijf been, kon vader toch nog snel wandelen, en was het enkele de jongste zoon Simon, die hem te vlug af was", vertelt Walter Dejonghe.

't KASTEELTJE

Gustaaf Dejonghe verwierf een goede faam voor waterwerken en kreeg aldus een deel van de Zeebrugse havenwerken. Hij hield van grote en mooie werken en voor zijn familie droomde hij van een groot herenhuis met veel groen in het centrum van Heist. Hij was tevens een bouwheer die graag werkte met plaatselijke mensen en hij koos Robert Nierynck als architect. De bouwplannen werden in augustus 1921 goedgekeurd door burgemeester Debra en gemeentesecretaris Raymond Gobert en op 14 oktober 1921 werd de bouwvergunning getekend.

De bouwwerken werden uitgevoerd door de werknemers van Dejonghe. Groothandelaar Bulcke zorgde voor prachtig eikenhout en schrijnwerker Jules Rotsaert zorgde voor enig mooi vakwerk met medewerking van enkele Brugse specialisten voor het houtsnijwerk.

Het plakwerk kreeg een bijzondere dimensie door de sierlijkheid, hij gaf de opdracht hiervoor aan zijn vriend-aannemer Ivo Huysseune.

De mozaïekbevloering in de hal was voor die tijd, zeker in Heist, een zeldzaamheid. Deze mozaïekvloer werd gelegd door Italiaanse vakmensen. In deze groep zat de gewezen Belgische bokskampioen Jack Etienne. Het werd voor de leden van de groep

een plezierig karwei en zeker tijdens de rustpauzes wanneer men mocht proberen Etienne zijn hoofd te raken of zijn buikspieren te bewerken.

Ook nu nog blijft de vloer een blikvanger in het geheel van het gebouw, en wordt hij sterk geaccentueerd door de kleine arcadenboogjes naast de statige trap die centraal gelegen is en zich splitst in twee gedeelten naar de eerste verdieping.

In het groot salon wilde Dejonghe Slavonisch eikenhout dat de speelse Rococostijl temperde. Het kleine salon gelegen naast de ingang en het bureau van Dejonghe werd gebruikt om de bezoekers te ontvangen, maar ook om in de wintermaanden de gezelligheid van de familie te verzekeren.

De ganse sanitaire installatie was in handen van Evarist De Prince.

In 1922 zag de jongste zoon Simon het levenslicht in dit gebouw en hij was het die samen met zijn broer Walter ons deze gegevens bezorgde.

EEN VERLIES

In 1928 kreeg Gustaaf Dejonghe de opdracht om de Môle van Zeebrugge af te sluiten met rotsblokken van tien ton. Het vergde heel wat voorbereidingswerken om de veiligheid van het personeel optimaal te verzekeren.

Op 2 februari 1929 kwam Gustaaf Dejonghe in de late namiddag naar huis met de wagen en aan de sassen van Heist wilde hij nog werken in uitvoering controleren. Het was laag water en de stellingen, die 8 meter boven de aan gang zijnde werken stonden, waren glad. Plots hoorde of zag Joseph Dejonghe, broer van Gustaaf en werkopzichter op de werf, zijn broer niet meer. Enkele ogenblikken later vond hij hem tussen de rotsblokken. Hij was op de gladde stellingen uitgegleden. Met zware hoofdverwondingen werd Gustaaf naar het hospitaal gebracht, waar hij drie dagen later, op 5 februari 1929, overleed.

Zijn begrafenis werd in de ganse gemeente meegeleefd. Verenigingen en schoolkinderen stonden langs de straten opgesteld om de lijkstoet te groeten. Men wilde deze innemende figuur, graag gezien in Heist, een waardige uitvaart betonen en de familie laten voelen dat men erg waardeerde wat hij voor de Heistse gemeenschap had betekend.

De dood van Gustaaf liet Julia achter met drie zonen en met heel wat problemen. Gelukkig was ze sterk en doortastend en kon zij zich door heel wat problemen heenwerken. Vooral de tweede wereldoorlog en de naweeën zorgde voor spanningen. Het grote domein werd de familie tot last en moeder Julia zocht een oplossing.

DE RIJKSVISSERIJSSCHOOL

In 1946 waren er te Heist enkele reders en vooruitstrevende vissers die de nood aanvoelden van een goede opleiding en daarvoor een dagschool wilden in de gemeente. Men zocht toen de oplossing in de uitbouw van de bestaande zondagsschool van de pastoor, alsmede een oplossing voor de sporadische opleiding naar het examen toe.

Er kwam weinig belangstelling of medewerking vanwege het bisdom en om de zaak toch te kunnen realiseren werd gedacht aan een Rijksschool. Met deze wens kon men toen terecht bij Achiël Van Acker, die niet lang over kleinigheden praatte, maar zijn medewerking beloofde indien men over een gebouw zou kunnen beschikken.

Tuurtje Huysseune en Kamiel Vantorre (Fox) hadden direct een oplossing. Vooral Huysseune, die nog goede relaties had met de familie Dejonghe, kende de wens van moeder Julia. Op een paar dagen tijd was de zaak beklonken en in 1947 kon de Rijksvisserschool van start gaan in 't Kasteeltje.

Het Rijksvisserijonderwijs behoorde voor het beheer toe aan het Ministerie van Verkeerswezen, en de onderhoudsdiensten van Verkeerswezen in Oostende hebben steeds veel zorg gedragen voor het gebouw en zijn omgeving.

Sinds het einde van de jaren 70 is het Zeevisserijonderwijs voor zijn beheer steeds op de dool geweest, het behoorde eigenlijk nergens meer bij, met als gevolg dat ook de gebouwen niet meer onderhouden werden.

In 1981 heeft Minister van Onderwijs Daniël Coens nog een periode begrip opgebracht voor de bekommernis van het onderhoud en kon op de begroting van de schoolgebouwen een som voorzien worden om de hoogst nodige herstellingen te laten uitvoeren.

Toen het Zeevisserijonderwijs onder het beheer kwam van de Vlaamse Gemeenschap, moest men weer op zoek naar wie de verantwoordelijkheid zou dragen voor het onderhoud. Door het steeds ontbreken van enige verantwoordelijke ontbraken ook de minimum onderhoudswerken, die er wel nodig waren door de inwerking van weer en wind op het gebouw.

Met deze eerste restauratiewerken werd er nu een aanvang genomen met het herstel van een enig mooi gebouw, dat door de werken zijn waarde zal behouden en voor de Vlaamse Gemeenschap een belegging is. Blijft de hoop dat men steeds in de begroting een som zal willen voorzien om de restauratiewerken tot het einde uit te voeren. In ieder geval werd nu reeds de opdracht gegeven aan de architect om de tweede fase aan te vatten.

Kinderwensen worden Kinderrechten

Het Belgisch Comité voor Unicef dankt

de Rijksvisserij school
Knokke-Heist II

voor de inzet ten voordele van de
campagne voor de ratificatie van de
"Conventie over de Rechten van het Kind".

Deze steun betekent een belangrijke bijdrage
in de strijd voor betere levensomstandigheden
voor alle kinderen van de wereld.

Brussel, 2 april 1990

Dr. Paul CASMAN
Secretaris-Generaal

Hilda CRAEYBECKX
Voorzitter

unicef

De Kinderen eerst!

SAIT

SAIT

SAIT ELECTRONICS afdeling Kust
Televerbindingen en elektronische
navigatiemiddelen voor scheepvaart,
visserij en jachting.

**SINDS ENKELE MAANDEN HOOFDVERDELER
VAN DE SUCCESRIJKE LORAN C DUBBELE
KETENONTVANGER LRX 22-P.**

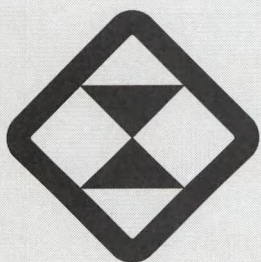
Zeebrugge tel. 050-54 41 21

Oostende tel. 059-32 08 11

Nieuwpoort tel. 058-23 31 51

Na diensturen tel. 050-54 41 21

SAIT UW VERTROUWEN WAARD !!!

D'HAENENS VERLICHTING

technische,
klassieke en moderne
binnen- en buitenarmaturen
lichtadviesbureau
kappen op maat

predikherenstraat 24-26, 8000 brugge, tel. 050/33 07 07

openingsuren: 9.00 tot 12.00 en 13.30 tot 18.30 u.
zaterdag tot 18.00 u.

MOTORISTEN BEZOEKEN "MAASKANT"

Een uitermate interessant gebeuren in het voorbije schooljaar was het bezoek dat de motoristen brachten aan de Nederlandse firma "Maaskant".

De ontvangst in Bruinisse was hartelijk en de daaropvolgende rondleiding in de werkplaats heel leerrijk. Deze afdeling van de firma maakt en herstelt vislieren. De begeleidende technicus ter plaatse, beantwoordde de door de motoristen gestelde vragen op een deskundige wijze. Er werd ook een bezoek gebracht aan een in reparatie liggende mosselschuit. Daar kon het proefdraaien met een nieuw geplaatste vislier worden meegemaakt.

Even voor de middag vertrok de groep voor een korte busrit naar Stellendam waar de scheepswerf van de firma gevestigd is. De directie aldaar tracteerde de bezoekers op een uitgebreid middagmaal in een gezellig restaurant, waarna een rondleiding was gepland op de werf en aan boord van de in aanbouw zijnde BOU 319 "Zelden Rust". Dit alles verliep heel vlot dank zij de goede begeleiding en het voorbeeldig gedrag van onze motoristen.

Als afsluiting van een uiterst aangename dag vergastte men de bezoekers elk op een klein geschenk waarna de thuisreis werd aangevat.

Deelnemers:

3 TM en 4 TM

Directeur en leraars Savels en Vandierendonck.

VD.

Van Driessche A.

Tijdens de maanden oktober en november van dit schooljaar kregen de leerlingen van het 3de en 4de jaar de kans om zich tijdens de lessen lichamelijke opvoeding te bekwamen in de roeisport.

Op dinsdagnamiddag was het de beurt aan de leerlingen van 3de en 4de beroeps. Op dondagnamiddag mochten de leerlingen van het 3de en 4de technische het water op.

Tijdens deze cyclus van 5 lessen werd er veel aandacht besteed aan de techniek. De jongens werden door de lesgevers getoond hoe ze in zo'n wankel vaartuig op een veilige en droge manier konden in- en uitstappen en hoe een peddel moest vastgehouden worden. Ook de wijze waarop de peddel in het water gestoken wordt is zeer belangrijk.

Al bij al waren het 5 toffe lessen die niet altijd even droog eindigden als ze begonnen waren. Bij een onhandig manoeuvr kwam er af en toe wel eens iemand in het water terecht. Gelukkig zaten er drijvers in de bootjes zodat de vaartuigjes niet konden zinken. Zo werd ons een duik in het Boudewijnkanaal bespaard. Na een nat avontuur stonden de douches van het Bloso-centrum ter beschikking om weer warm te worden.

VOETBALTORNOOI VAN DE ZEEVISSERISCHOOI

PLOEGEN

3 en 4 T:

Derudder Steve, Flitser Bart, Calus Rik, Angelo Coudeville, Vandenberghe Kurt, Bouillon Ludo, Compernelle Steve.

Leraars:

Vanhove Freddy, Geleyns Jan, Germonprez Noël, Gehesquiere Johan, Scherrens Jacqie, De Vocht Jules, Vandierendonck Freddy.

1 en 2 T:

Billiau Leslie, Demeester Dany, Dhondt Dick, Soete Dimitri, Vantorre Johan, Cattoor David, Rappé Frederick, Dobbelaere Jerry, Vlietinck Angelo, Van Hoorickx Mike.

Beroeps:

Amandels Mike, Lameire Eddy, Dobbelaere Danny, Ackx Marc, Lagast Kurt, Maes Mario, De Neve Nico, Tetaert Nico.

Scheidsrechter:

G. Werniers.

VOORRONDE

25 september 1989	Leraars - Beroeps	7-1
9 oktober 1989	3 en 4 T - 1 en 2 T	10-1
18 november 1989	Leraars - 1 en 2 T	11-1
25 november 1989	Beroeps - 3 en 4 T	6-11
9 december 1989	Beroeps - 1 en 2 T	8-6
16 december 1989	Leraars - 3 en 4 T	0-5 (forfait)

FINALE op donderdag 21 december

Om kwart voor negen vertrokken we allen samen naar de sportthal te Zeebrugge voor de langverwachte kleine en grote finale. Reeds dadelijk bleek dat er kon gerekend worden op een zeer geestdriftige supporterschare, die ervoor zorgde dat de sportzaal in rep en roer stond.

Om negen uur werd de aftrap gegeven voor de kleine finale tussen de ploeg van het eerste en tweede technisch en de ploeg van het beroeps. Van meetafaan trok het beroeps, onder leiding van Nico Tetaert, het spel naar zich toe hetgeen zich ook uitte in enkele vroege doelpunten. Dit kleine verschil bleef behouden tot in het begin van de tweede helft, waarna het technische even dreigend kwam opzetten. Enkele snelle counters betekenden echter de doodsteek voor de moedige jongens van het eerste en tweede technische, die in het beroeps duidelijk hun meerdere moesten erkennen. Eindstand 8-4.

Om tien uur was het tijd voor de blikvanger van de dag, de grote finale tussen de leraars en de leerlingen van 3 en 4 T. Het werd een bikkelharte wedstrijd waarin beide ploegen tot het uiterste gingen. Na een vroeg doelpunt van de leraars kwamen de leerlingen halfweg de eerste helft terug tot 1-1 en kwamen ze bij de rust zelfs voor tot 1-2 door 2 own-doelpunten. Voor de leraars begon de tweede helft zeer goed met een vroege gelijkmaker waarna de leerlingen met een fel offensief een naar ieders mening beslissende kloof sloegen van 2 doelpunten 2-4. Met de moed der wanhoop vochten de leraars terug tot 3-4 om in de laatste minuut er een misschien wel onverdiend gelijkspel uit de brand te slepen.

Daar de leraars de wedstrijd met nog slechts 5 spelers eindigden door kwetsuren van de heren Vanhove en Geleyns, werd na overleg beslist de zege toe te kennen via strafschoppen, een waardige afsluiting van een grootse wedstrijd. Hierbij bleken de leraars meer maturiteit en geluk te hebben dan de leerlingen zodat het eindverdict luidde: leraars 7 - leerlingen 6.

EINDSTAND

1. leraars
2. leerlingen 3T en 4T
3. leerlingen beroeps
4. leerlingen 1T en 2T

Op karnavalzondag 25 februari om 10 uur werd naar jaarlijkse gewoonte de vissersmis opgedragen in de parochiale kerk Sint-Antonius van Heist. Moederziel-alléén kun je niet feestvieren. Daarom komen mensen zo graag samen. Zo wordt de eentonige alledaagsheid doorbroken, de zorgen toch eventjes vergeeten. Zo gebeurde het ook op karnavalzondag. De bomvolle kerk, waaronder vertegenwoordigers van de nationale, gemeenschaps-, en plaatselijke overheid, vierde mee op de tonen van de Koninklijke Harmonie St.-Cecilia Heist.

De vissersmis werd door Eerwaarde Heer Corneillie, Aalmoezenier van de visserij, gecelebreerd. Tijdens de homilie verwees hij naar een belangrijke zin uit de evangeliëlezing: "Ik zal maken dat gij vissers van mensen wordt". Ook op heden moeten wij nog uit onszelf treden en in het leven opgaan samen met de medemensen. Het besef van de verbondenheid is nog steeds levendig aanwezig onder de vissers.

In het bijzonder werd er gedacht aan en gebeden voor de vissers die op zee zijn gebleven. Naastbestaanden, vrienden en kennissen die we nog niet vergeten hebben en in ons hart nabij zijn.

Het werd dus naar jaarlijkse traditie een mooie viering. De oud-leerlingen- en vriendenbond van de visserijschool, de lectoren, de Heistse Klakkertjes, de misdienaars konden weerom fier zijn. Na de eucharistieviering werd in stoet opgestapt naar het Vissersmonument, waar de bloemenhulde plaatsvond voor de op zee gebleven vissers.

Daarna ging het opnieuw in optocht naar de school voor de receptie.

Directeur De Vocht heette iedereen van harte welkom en vroeg daarna een moment van stilte en ingetogenheid voor de vissers die op zee gebleven zijn, in het bijzonder voor Eddy Van Der Veen en Ronny De Vent, twee oud-leerlingen waarvan de namen op het gedenkplaket in de hal van de school werden bijgeplaatst. Op de receptie had tevens de loting plaats van de premie geschonken door Knokke-Heist, onder de reders die hun vaartuig lieten deelnemen aan de Zeewijding.

"Visserszondag" was opnieuw heel goed en daarom dank aan alle medewerkers en aanwezigen.

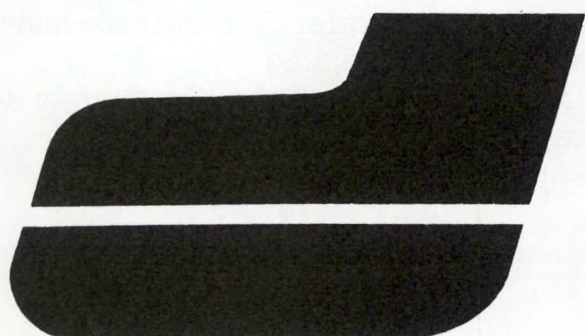
Voor al uw verzekeringen:
BRAND - AUTO - PERSOONLIJKE ONGEVALLen -
LEVEN - INDUSTRIELE RISICO'S.....

groep
CAUWE verzekeringen

Elizabetlaan 223
8390 KNOKKE-HEIST
Tel. 050/62.19.20 (5l.)
Fax. 050/61.40.85

CONTACTEER - INFORMEER - REAGEER - PROFITEER

**BAGGERWERKEN
DECLOEDT
& ZON**

BAGGERWERKEN OVER DE GEHELE WERELD

11, Fr. Rooseveltlaan, 1050 Brussel
tel. 02/647 75 10, tlx. 24510, fax. 02/647 44 84

Onze jaarlijkse schoolreis bracht ons dit jaar naar Oostenrijk, meer bepaald naar Radstadt in Salzburgerland.

Vrijdag 27 april 1990 om 18 uur stond iedereen stipt klaar voor de afreis. De nodige bagage vond gemakkelijk plaats in de ruime koffers van de gloednieuwe bus van de firma Simatours. Met een nachtrit over Brussel, Luik, Aachen, Koblenz, Würzburg, Nürnberg, München, Salzburg, kwamen wij 's morgens rond 10.30 uur in het Jügenderholungsheim "Tauernruh" te Radstadt aan. Een eerder bewolkte hemel deed de pessimisten onder ons al twijfelen aan de nochtans goeie voorspellingen van Armand Pien. Een altijd even opgewekte "nonkel Leo" en zijn al even opgewekte "mutti" brachten ons al snel weer in de juiste stemming. Na een korte verkenning door de Directeur en Mr. Staelens, werd de kamerindeling afgeroepen en konden de leerlingen hun respectieve kamers innemen. De vlugsten onder hen hadden het rap door; met zo'n accommodatie moest het verblijf in Radstadt een succes worden: tennisvelden, voetbalplein, tafeltennis, tafelfootbal, danskelder, en ga zo maar door. Het terrein verkend; tijd voor een stevig middagmaal. De kookkunst van het huis overtuigde zelfs de meest kieskeurigen onder ons.

Na het deugddoende middagmaal, de hoogste tijd om even de benen te strekken en meteen ook een indruk te krijgen van de werkelijk mooie omgeving. De "Kaiserspromenade", een wandeling van ongeveer anderhalf uur, was daartoe uitermate geschikt. Hoewel niet bijzonder zwaar, was het voor onze jongens van de lage landen bij de zee toch even wennen aan het altijd opnieuw wisselen van klimmen en dalen. Dat er die avond vroeg geslapen werd, zal wel niemand verwonderen.

ZONDAG 29 april.

En goed gevuld programma met de zoutmijnen en de Kaisersvilla op het programma.

's Morgens een ritje naar Bad Dürnberg met bezoek aan de zoutmijnen. In de typisch witte pakken worden we rondgeleid door een gids. We kregen er een duidelijke uiteenzetting over de manier waarop zout er gewonnen werd, en over het belang van die zoutwinning voor de streek. Vooral de wijze waarop we afdaalden in de mijn met de "rutschbahn" is velen onder ons bijgebleven.

Na het middagmaal in Hallein genomen te hebben, bezochten we de Kaisersvilla van keizer Frans-Joseph in Bad Ischl. Hier kwamen we vooral onder indruk van de ontelbare jachttrofeeën die in alle kamers en gangen pronkten.

Bij het bezoek aan de werkkamer van de keizer werden vooral de ouderen even stil, toen de gids ons vertelde dat de keizer van hieruit beslist had de Eerste Wereldoorlog te beginnen.

Na een eerder bewogen terugreis naar het hotel (een mechanisch defect bezorgde ons twee uur vertraging) werd het avondmaal er zeer naar waarde geschat. Nadien vond iedereen er makkelijk zijn amusement, hetzij in de turnzaal, hetzij met tafeltennis, hetzij in de danskelder op de muziek van DJ's Davy en Kurt.

MAANDAG 30 APRIL.

Op het programma de ijsgrotten van Werfen en het Lustschloss met de wasserspielen in Hellbrunn.

Een korte busrit bracht ons naar Werfen. Vandaar ging het met taxibussen verder langs een steil hellend en bochtenrijk parcours (met hellingen tot 23%) tot aan de kabelbaan. Een gesloten cabine voor 16 personen bracht ons langs de haast loodrechte rotswand omhoog. Een drietal leerlingen en Mr. Buysse vonden het raadzamer hun leven niet te wagen. Dit ontnam de anderen geenszins de moed om in te stappen. Wie dacht boven de ingang van de ijsgrotten te vinden kwam bedrogen uit. Er wachtte ons eerst nog een stoere wandeling van een klein half uur. Het panorama was er echter onvergetelijk. Op 1582 m hoogte vonden we de ingang van de grotten. In de grotten geen licht. Aan de ingang kregen een aantal onder ons petroleumlampen. De rondgang door de grotten met zijn 1400 trappen was geen makkie, maar de moeite waard. Zij nam een tweetal uur in beslag. Grote tot 30 m dikke ijsformaties wekten algemene bewondering.

Heel wat ontspannerder ging het er 's namiddags aan toe bij het bezoek aan de wasserspiele. Het slot zelf dateert uit 1619. De prachtige tuin met vijvers is vooral beroemd omwille van de wasserspiele. Een volledig netwerk van watersproeiers, goed verborgen, zelfs voor een oplettend oog, bezorgen de bezoeker de nodige verfrissing, steeds opnieuwe van waar men het niet verwacht. Onnodig te zeggen dat dit voor onze leerlingen een grandioze ervaring was. Het mechanisch "watertheater" wekte eenieders verbazing. Alweer een geslaagde dag.

DINSDAG 1 MEI.

De langste uitstap van de reis, namelijk een bezoek aan Admont, een stadje dat nog nooit tevoren door onze school werd bezocht maar waarvan de directeur reeds 15 jaar een trouwe bezoeker is. De volledige morgen werd gewijd aan een bezoek van de plaatselijke "Stift", die vooral bekendheid geniet met zijn bibliotheek, naar eigen zeggen de grootste kloosterbibliotheek ter wereld. Na een rondleiding met deskundige uitleg van de directeur, waarbij iedereen onder de indruk kwam van de majestatische rijen boeken, geplaatst in boekenkasten in overdadige rococostijl, de plafondschilderingen en de vele oude geschriften, werd ook nog een bezoek gebracht aan het natuurhistorisch museum met zijn grote verzameling opgezette dieren en het kunsthistorisch museum.

In de namiddag werd er onder een brandende zon een wandeling gemaakt naar het slot Röthelstein, een slot dat tot voor een tiental jaren nog toebehoorde aan De Stift, maar dat wegens zijn zeer vervallen toestand voor een symbolische shilling werd overgelaten aan de stad, die het omtoverde tot een prachtige jeugdherberg. Boven op de top gekomen werd ons onmiddellijk door de plaatselijke conciërge een rondleiding aangeboden in dit voormalig buitenverblijf van de kloosterabt, waarna we ons te goed deden aan een welkome verfrissing alvorens de terugtocht aan te vatten.

WOENSDAG 2 MEI.

Laatste dag van ons verblijf in Radstadt. Een shoppingvoormiddag in St.-Johann im Pongau. De laatste kans om voor thuisblijvende familieleden een geschenkje te kopen, en meteen ook kennis te maken met dit typisch vakantieoord.

's Namiddags de sportieve toer op, o.l.v. Mr. Gehesquière. Een voetbalwedstrijd vormde de hoofdbrok van de namiddag. Scheidsrechter Remi Soreyn leidde de match in goede banen. Er was eveneens gelegenheid om een match tennis of om een partijtje tafeltennis te spelen.

Na 16 uur werd er gedoucht en ingepakt en na een laatste avondmaal te kunnen vertrekken richting Heist. Eerst werden "nonkel" Leo, "mutti" en het voltallige personeel nog bedankt voor de gastvrijheid en werd hen een geschenk overhandigd.

Na een uiterste vlotte terugtocht onder de vakkundige begeleiding van "1ste stuurman" Patrick en zijn collega, kwam onze vermoeide ploeg reeds om 9 uur te Heist aan.

Dank aan de Oud-leerlingenbond die deze reis financieel mogelijk maakte. Dank aan de vele prijsschenkers die onze tombola elk jaar opnieuw laten uitgroeien tot een succes. Dank aan de leerlingen die door hun voorbeeldig gedrag en houding deze reis lieten uitgroeien tot een succes. Dank aan de Directeur, J. De Vocht en de collega's J. Geleyns, J. Gehesquière, P. Buysse en R. Vantorre voor de fantastische ploeggeest.

Voor herhaling vatbaar!

onze juf Nierinck op 19 mei in het huwelijk is getreden met haar Bart;

de heer Vanhove Freddy op 1 september van dit schooljaar een loopbaanonderbreking aanvraag en bekwam;

onze leerlingen op de eerste plaats beslag legden in het provinciaal zwemtornooi;

de schippers onder begeleiding van Vandierendonck en Geleyns een stage i.v.m. de veiligheid aan boord volgden te Duinkerke en dit van 7 tot en met 9 december 1989;

de school deelnam aan de tentoonstelling in het Zeebrugse gemeenschapshuis op 12 en 13 mei en er de publieke belangstelling erg groot was;

volgende schippers slaagden in Oostende (zie foto): Decuypere Stefaan, Desmidt Jan, Derudder Peter, Vantorre Chris en Dewulf Wim;

de heer Geleyns op de RTBF te zien was in het spelprogramma "double sept", waarin ook de school uitgebreid aan bod kwam;

de heer Staelens zich op de schoolreis ontpopte tot een eerste klas mechanicien;

we volgende aanwinsten voor de werkplaats aankochten:

- een Ridgid hydraulische pijpenbuigmachine;
- een Mubea plaatschaar tot 7 mm snijdikte;
- een K.E.W. A2K hogedrukreiniger;
- een beugelzaagmachine Behringer met een arbeidsbereik van 195 mm; en een Ridgid snij-ijzer voor gasdraad met verwisselbare kop en open ratel van 1/8" tot en met 2".

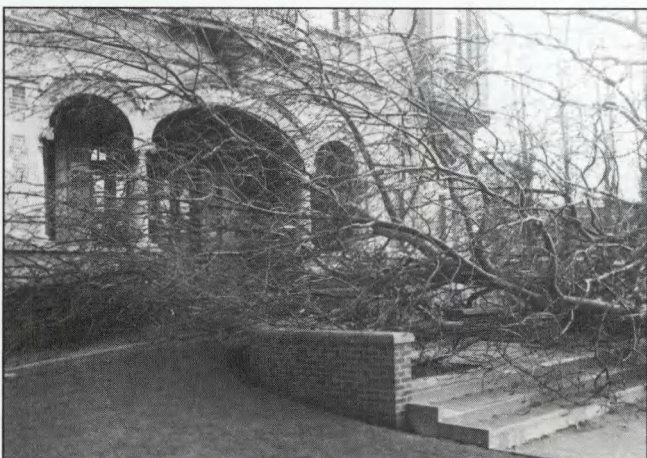

de leerlingen de op zee gebleven vissers herdenken op 1 november (zie foto);

de heer Staelens zich op de schoolreis ontpopte tot een eerste klas mechanicien;

de leerlingen Gianni Lagast en Leslie De Cae een mooie prijs wonnen in de opstel- en tekenwedstrijd van het Willemsfonds;

de herfststormen een meters hoge boom velde in onze tuin (zie foto's);

Erik De Poorter

De Direktie en het Personeel van ANGLO BELGIAN CORPORATION NV betreuren ten zeerste het plotse overlijden van hun collega, ingenieur Erik De Poorter.

Erik De Poorter was er sedert 1980 werkzaam als vertegenwoordiger - regio België en Nederland.

Hij was dan ook geen onbekende in de Belgische en Nederlandse visserij en binnenscheepvaart.

Zijn voorliefde voor de dieselmotoren blijkt uit zijn bewogen carrière. Van 1962 tot 1974 was hij werkzaam in de voormalige ANGLO BELGIAN COMPANY als verantwoordelijke voor de afdeling klantendienst.

Van 1974 tot 1977 was hij stichter-zaakvoerder van de pvba ARGOS, een revisiebedrijf voor scheepsdieselmotoren te Antwerpen.

Van 1977 tot 1980 was hij Adjunkt-Sales Manager bij COCKERILL te Seraing, afdeling dieselmotoren.

Vrienden en kennissen uit de scheepvaart lagen hem nauw aan het hart. Dag en nacht stond hij ter beschikking van zijn klanten.

Op 2 april 1990, in de zomer van zijn leven, verliet hij ons op 52-jarige leeftijd.

Erik, met hart en ziel blijf je in gedachte van uw collega's, vrienden en kennissen uit de scheepvaart en visserij.

R. Van Loocke

Voor het Zeevisserijonderwijs zullen we in de toekomst twee figuren moeten missen.

Nautisch-directeur R. Van Loocke, in dienst bij het Bestuur van het Zee-wezen en van de Binnenvaart, overleed op 12 juni 1990 en was 62 jaar oud.

Velen onder ons kennen hem beter als "Kapitein Van Loocke", omdat hij als zeevaartinspecteur voor dek goede relaties had met de zeevisserij en onze school. Hij was het zeevisserijonderwijs genegen en was steeds bereid zijn ervaring en kennis ter beschikking te stellen.

Rik, wij hadden nog zoveel plannen voor de bagger- en sleepvaartopleiding en de scheepsveiligheid. In de toekomst kunnen wij nog alleen teren op herinneringen. Dank voor uw jarenlange medewerking.

Willy Terwe

Dichter bij ons moeten wij Willy Terwe missen, die plots van ons heenging.

Willy moest het wat rustiger aan doen, maar zat toch nog boordevol plannen en ideeën, die Zeebrugse haven en de uitbreiding brachten zoveel uitdagingen.

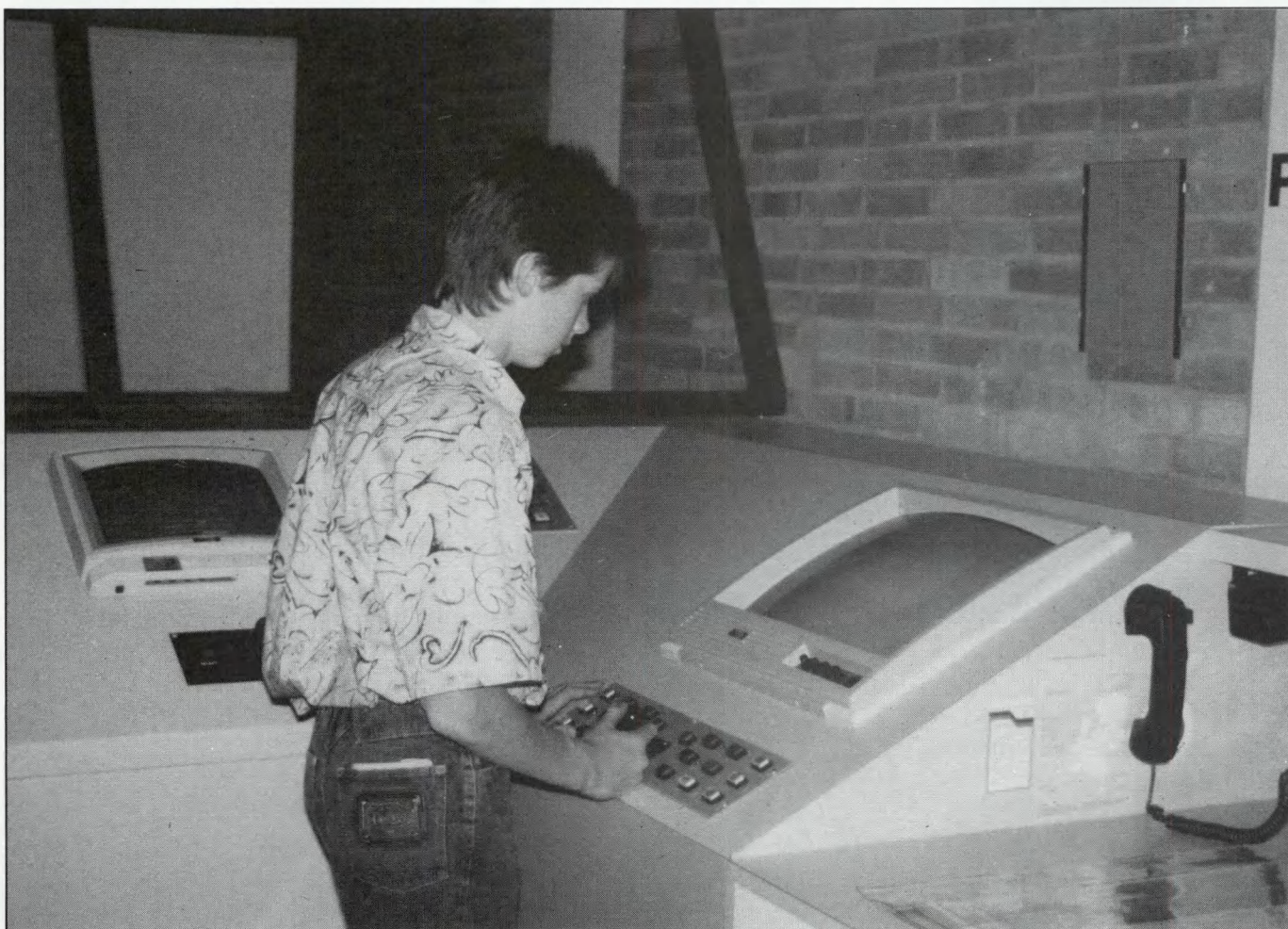
Voor onze school was hij steeds bereid veel te doen en de tips die hij bezorgde om in te spelen op waardevolle gegevens, waren veelvuldig.

Willy, dank voor de vriendschap en de waardering die je opbracht voor het zeevisserijonderwijs, wij zullen de herinnering aan jou bewaren.

SIMULATORSTAGE TE VLISSINGEN

Goede contacten tussen de directies van de verschillende visserijscholen resulteerden reeds eerder in positieve resultaten. Deze contacten blijven echter niet beperkt tot de Vlaamse scholen. Wij werden namelijk uitgenodigd door de directeur van het Maritiem Instituut De Ruyter te Vlissingen. Deze school beschikt over een brugsimulator alsook een uiterst gesofistikeerde radar-simulatiezaal. Na een voorafgaand informatiebezoek konden de leerlingen van het 4 TD alsook de schippers zich bekwamen in de visserijtechnieken en in de navigatie en dit gedurende 2 volle dagen.

Zo leerden ze toestellen afregelen, radarplotten, vissen met pelagisch materiaal enz...

Mijn grootste dank gaat uit naar de Heer van 't Veer die zich de moeite getroostte uw dienaar in te weiden in de geheimen van de simulatietechniek en daarenboven zijn persoonlijk materiaal zeer gul ter beschikking stelde.

Naar ik achteraf vernomen heb was ook collega Buysse laaiend enthousiast over dit geslaagd experiment.

Germonprez N.
leraar nautische vakken.

Wij (IK) hopen een herhaling, tenzij (?) we zélf over een dergelijke installatie zouden kunnen beschikken in de nabije toekomst.

Volgens directeur Alvaro Ribeiro Pereira, directeur van de zeevisserijschool in Lissabon, is alles in het zeevisserijonderwijs nieuw. Door de toetreding van Portugal tot de EEG, moest de beroepsopleiding afgesloten worden met het behalen van een diploma, om toelating te krijgen tot het boefenen van de zeevisserij.

1. ALGEMENE CONTEXT VAN DE ZEEVAARTKUNDIGE BEROEPSOPLEIDING

1.1. Algemene context van de visserijsector

- * Er zijn een groot aantal arbeidsplaatsen in de visserijsector: meer dan 58.000 vissers, waarvan meer dan 16.000 voor de lokale visserij, 22.000 in de kustvisserij en 20.000 in de zeevisserij.
- * Portugal werkt sinds de toetreding tot de EG aan de herstructurering van de sector en beoogt daarbij het volgende:
 - een deel van de vloot voor de industriële visserij zal elders worden ingeschakeld;
 - het Staatssecretariaat voor de Visserij zal uitvoering geven aan strenge voorschriften inzake de bescherming van de bestanden en inzake de verplichting om een beroepsopleiding met een diploma te hebben afgesloten om de visserij te mogen uitoefenen;
 - een verbod om met sleepnetten te vissen binnen zes mijl van de kust, waar de visserij geleidelijk zal worden verboden; deze maatregel heeft een rechtstreeks effect op een groot deel van de kustvissers, die verplicht zullen zijn tot omschakeling;

— een door de overheid in te voeren stimuleringsbeleid op grond van nationale en communautaire steunregelingen, met name voor de ambachtelijke visserij: steun voor de bouw van nieuwe vaartuigen bij de sloop van kleine, verouderde vissersschepen; steun voor uitrusting ten behoeve van de selectieve visserij (beugen); steun bij bedrijfsbeëindiging.

Onder de Lid-Staten is Portugal het land dat het minst wordt getroffen door de uitvoering van het meerjarig oriëntatieprogramma voor vissersvaartuigen, aangezien de totale tonnage slechts met 0,7% moet afnemen en het motorvermogen zelfs met 0,4% mag toenemen.

1.2. Algemene gegevens over de beroepsopleiding

- * De leerplicht geldt tot 11 jaar. Het technisch onderwijs sluit aan op het eerste niveau van het middelbaar onderwijs en omvat een aantal richtingen die ofwel algemeen vormend zijn, ofwel beroepsgericht. In 1980 is het leerlingwezen geïntroduceerd; de systeem kent steeds meer succes. Hierbij mag niet uit het oog worden verloren dat een recent verschijnsel is en dat er veel analfabetisme is.
- * Het Ministerie van Arbeid speelt een belangrijke rol op het gebied van de beroepsopleiding via het IEFPP (Instituut voor Werkgelegenheid en Beroepsopleiding), dat rechtstreeks of met andere diensten bijscholingsacties uitvoert. Voor de visserij is daartoe FORPESCAS opgericht.

1.3. Zeevaartkundige beroepsopleiding

- * In het Portugese zeevaartonderwijs zijn er twee niveaus:
 - de Beroepsschool voor de visserij (EPPL), Lissabon, een goed uitgerust instituut, dat opleidingen op intermediair en hoger niveau verzorgt;
 - FORPESCAS, dat in 1986 door het EPPL en het IEFPP is opgericht, en gedecentraliseerde, voor de kustvisserij bestemde opleidingen verzorgt in de vorm van basisopleidingen, of bijscholing van korte duur.

Dit systeem is opgezet met het oog op een krachtige ontplooiing van de visserijopleidingen die gepaard zal gaan met de modernisering in de visserijsector in zijn totaliteit.

- * Opleidingen ressorteren onder het Staatssecretariaat voor de Visserij, waarin het EPPL één van de directoraten is. Het Staatssecretariaat hangt af van het Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening.

2. BASISBEROEPSOPLEIDING

- * Er zijn op het ogenblik slechts zeer weinig zeelieden die een basisberoepsopleiding hebben gevolgd. Voortaan zullen echter alle nieuwkomers de onlangs ingevoerde beroepsopleidingen dienen te volgen.
- * Bij de beroepsopleiding zijn er twee richtingen:
 - een opleiding van lange duur: drie jaar in het kader van de leerplicht: de schoolopleiding wordt afgewisseld met korte vaarperioden.
 - Een opleiding van korte duur: 120 lesuren, gevolgd door een vaarperiode van zes maanden, voor jongeren die nog leerplichtig zijn.
- * Deze opleidingen worden verzorgd door de negen centra van FORPESCAS en door het EPPL in Lissabon. Deze centra hebben hun bloei te danken aan de decentralisatie en vestiging in de havens.

3. VOORTGEZETTE BEROEPSOPLEIDING

- * In de afdeling "dek" zijn er drie niveaus,
 - stuurman: eerste stuurman aan boord van vissersvaartuigen voor de kustvisserij of de zeevisserij
 - schipper voor de kustvisserij
 - schipper voor de zeevisserij.
- * In de afdeling "machine" zijn er twee niveaus:
 - hulpwerktuigkundige ("Ajudante de motorista"); deze opleiding wordt door FORPESCAS en het EPPL in zeven centra verstrekt;
 - scheepswerktuigkundige ("motorista marítimo"); deze opleiding wordt door FORPESCAS en het EPPL in drie centra verstrekt.

Deze twee opleidingen kennen sinds 1988 een grote bloei.

4. PERMANENTE EDUCATIE

- * FORPESCAS heeft tot taak bijscholingscursussen te ontwikkelen die zijn afgestemd op de verschillende behoeften van de visserijsector in zijn totaliteit, d.w.z. niet alleen de visserij, maar ook de scheepswerven, de verwerkende industrie, enz.

SAMENVATTING

- * Vroeger was de opleiding in Lissabon gericht op de vorming van officieren voor de zeevisserij. Sinds 1986 is de zeevaartkundige opleiding echter drastisch gereorganiseerd om in te spelen op de behoeften van de ambachtelijke visserij.
- * De opleiding is gedecentraliseerd om zo dicht mogelijk bij de vissers te zijn. De zwaardere opleidingen zijn geconcentreerd in het EPPL in Lissabon. Dit door de centrale instantie FORPESCAS beheerde systeem is afgestemd op de gecoördineerde ontwikkeling van de zeevaartkundige beroepsopleiding, die samengaat met de belangrijke structurele veranderingen in de visserijsector.

J. De Vocht

drukkerij van driessche

VOOR VERZORGD ZET- EN DRUKWERK

MONNIKENWERVE 33 /35

INDUSTRIEPARK BLAUWE TOREN

8000 BRUGGE

TEL. 050/320 330 - FAX. 050/320 329

De Vocht Juul: directeur

Gehesquière Johan: wiskunde, fysica, nautische technieken

Geleyns Jan: Engels, zeevaartkunde, zee- en weerkunde, moedertaal

Germonprez Noël: instrumenten, zeemanschap, zeekaart

Matthys Johan: praktijk motoren, scheepsmachines en planlezen

Tournoy Nancy: Engels, aardrijkskunde

Nierynck Carole: moraal, Frans, geschiedenis

Savels Johan: scheepsmachines en planlezen, warmteleer en koeltechniek, theoretische mechanica, elektrotechniek, praktijk motoren

Scherrens Jackie: godsdienst, moedertaal

Staelens Jan: wiskunde, bedrijfsbeheer

Stroobandt Jacques: moedertaal, zeekaart, beroepsreglementering

Vandierendonck Freddy: scheepsmachines en planlezen, elektrotechniek, scheepsbouw, praktijk motoren

Van Driessche Ann: lichamelijke opvoeding, biologie, E.H.B.O., nautische technieken

Buysse Pierre: praktijk dek

Vantorre Roger: zeemanschap, radiotelefonie, visserijkunde, praktijk dek

Werniers Gilbert: secretaris

De Smet Roger: administratief personeel

Mouton Rosette:

Vandepitte Claudine: onderhoudspersoneel

Viaene Wilfried:

samenstelling en redactie: J. Geleyns

